

53 . Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Mănăstirea Negru Vodă | Anul: 2005

Anul: 2005

Cod RAN: 13506.03

Perioade: Evul Mediu

Epoci: Epoca medievală timpurie, Evul Mediu

Categorii sit: Civil, Religios, ritual și funerar

Autori: Gheorghe I. Cantacuzino, Maria Venera Rădulescu, Ștefan Trâmbaciu

Instituții: Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Muzeul Municipal Câmpulung, Muzeul Municipal Câmpulung

Rezumat

Cercetările arheologice de la ansamblul fostei reședințe domnești din Câmpulung, mănăstirea „Negru Vodă” au continuat săpăturile prin care au fost obținute date asupra vechilor urme de locuire a bisericii din sec. XIV, a elementelor de fortificare și a altor urme de construcții. S-a căutat cunoașterea succesiunii depunerilor din diferite perioade și a planului construcțiilor aflate în partea de SE a ansamblului, completarea datelor obținute prin săpăturile din anul 2004 și elucidarea unor probleme rămase încă nerezolvate.

☑ Au fost trasate două secțiuni arheologice. Au putut fi efectuate observații privind vestigiile care s-au succedat în diferite perioade în zona vechii reședințe voievodale.

☐ Depuneri consistente cu urme de moloz provenind de la dărâmare a unor construcții, precum și urme de arsură și cărbune, marchează locuirea acestei zone în cursul sec. XV XVII.

□ Cercetările din 2005 au putut aduce unele informații interesante privind în special vestigiile care pot fi atribuite ansamblului vechii reședințe domnești din Câmpulung – zidul de împrejmuire al bisericii voievodale și una dintre construcțiile care făcea probabil parte din acest ansamblu. Ele au scos în evidență totodată problemele pe care le ridică săpăturile într un ansamblu cu o suprafață întinsă, cu numeroase etape de construcție, în care marea grosime a depunerilor și nivelărilor cu piatră și moloz din perioadele mai târzii fac dificilă cercetarea.

Rapport

Cercetările arheologice de la ansamblul fostei reședințe domnești din Câmpulung, mănăstirea „Negru Vodă”, au fost efectuate între 12 și 30 iulie 2005. Ele au continuat săpăturile prin care au fost obținute date asupra vechilor urme de locuire, a bisericii din sec. XIV, a elementelor de fortificare și a altor urme de construcții. S a căutat cunoașterea succesiunii depunerilor din diferite perioade și a planului construcțiilor aflate în partea de SE a ansamblului, completarea datelor obținute prin săpăturile din anul 2004 și elucidarea unor probleme rămase încă nerezolvate.

Au fost trasate două secțiuni arheologice. Prima dintre acestea, numerotată, în continuarea celor anterioare, S. 26, paralelă cu traseul S. 24/2004 și a S. 1/1975, a fost amplasată între aceste două secțiuni, la 1,50 m N de S. 24. Lungimea secțiunii este de 16 m (întreruptă pe o lungime de 1,30 m, în dreptul unui pom), iar lățimea de 1,50 m. Extremitatea de E se află la 2 m de extremitatea corespunzătoare a S. 24, în vecinătatea unui trotuar asfaltat. Prin trasarea ei s a urmărit obținerea de precizări privind un zid de piatră ce poate fi datat în sec. XIV, descoperit în S.1/1975.

Cea de a doua secțiune, numerotată S. 27, cu lungimea de 7 m și lățimea de 1,50 m, a fost dispusă perpendicular pe S. 25/2004, la capătul dinspre N al acesteia, cu extremitatea de E la 1,40 m de zidul care desparte incintele mănăstirii. Poziția ei a fost impusă de existența unui gard viu la est, a unui arbust spre N și a unei conducte de canalizare spre V. S-a urmărit cercetarea zidului orientat de la N spre S descoperit parțial

în 2004, lângă profilul de E al S.25.

Grosimea mare a straturilor de dărâmtură cu moloz și piatră, marcând diferitele transformări produse în cursul sec. XVII–XX, a îngreunat săpăturile.

Au putut fi efectuate observații privind vestigiile care s au succedat în diferite perioade în zona vechii reședințe voievodale.

Au fost descoperite, în partea de E a S. 26, urme de construcții aflate în continuarea unui zid găsit în 1975 în partea de E a incintei și datat ipotetic, în urma observațiilor stratigrafice, în sec. XIV. Ele reprezintă resturi din colțul dinspre SV al unei construcții cu ziduri groase de piatră. Zidul laturii dinspre V este orientat transversal în raport cu traseu secțiunii, iar lățimea celui dinspre S depășește limita acesteia, aflându se parțial dincolo de peretele său sudic. Grosimea zidului este mai mare de 1 m (1,05 m). Fundația nu are o adâncime prea mare (sub 0,50 m); elevația se păstrează în unele părți până la o înălțime de aproape 0,80 m. Poziția stratigrafică a nivelului de construcție a acestor ziduri îndreptățește datarea lor în cursul sec. XIV. Au putut fi astfel completate informațiile privind zidul descoperit în 1975 în S.1, care nu fusese găsit în secțiunea 24/2004, trasată puțin mai spre S. Acest zid aparținea unei construcții a cărei semnificație nu poate fi deocamdată cunoscută, dar despre care se poate presupune cu îndreptățire că făcea parte din ansamblul vechii reședințe domnești. Resturile ei se întind spre E și N, fiind în parte acoperite de trotuarul asfaltat modern.

Depuneri consistente cu urme de moloz provenind de la dărâmarea unor construcții, precum și urme de arsură și cărbune, marchează locuirea acestei zone în cursul sec. XV XVII.

Informații suplimentare online

[Raportul 3351 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
